

[Pitzner.]

Naar det er blevet udtalt af den tidligere Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Slebsager, at disse Honorarer blev fastsat efter Forhandling med Firemandsudvalget, maa jeg sige, at det Udtryk kan man efter mit Skøn ikke bruge. Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ret i, at det blev nævnt for Firemandsudvalget. Man kan jo ikke, naar man ikke har tillagt, hvad der saadan er sket, overvættes stor Betydning, aflægge Ed paa, at Ordene just er faldet paa en ganske bestemt Maade; men for mig staar det, at Ordene faldt saaledes: Nu skal der jo ydes Honorarer, og jeg har tænkt, det skulde være en rund Sum; jeg har tænkt mig 10 000 Kr. til Dalhoff og Green. Saaledes tror jeg nok, Ordene faldt, og jeg maa hævde, at skulde det være efter Forhandling, maatte vi ogsaa have taget alle de andre Personer frem ved den Lejlighed og talt om, hvilke Honorarer de skulde have.

Jeg er altid ængstelig ved at være smaalig overfor et Arbejde, der gøres; navnlig skal man være forsigtig med at karakterisere et Arbejde gennem den Ydelse, man giver derfor, naar man ikke er fuldt ud klar over, hvor stort Arbejde der ydes. Men enhver, der paa en hvilken som helst Maade har haft med Landmandsbanksagerne at gøre — og denne Sag her er, havde jeg nær sagt, igen en Landmandsbanksag — ved, hvilket uhyre Omfang de Sager havde, og det er aldeles givet, at det var et meget stort Arbejde, der blev ydet. Personlig har jeg og har alle Tider haft den Opfattelse — og jeg mindes det fra min Skoletid — at man maa ikke tilbinde Mulerne paa den Okse, der tærsker; men jeg vil ikke — og det har jeg gjort gældende fra første Færd — have med en Okse at gøre, som har to Muler, og det har der altsaa figurlig talt været i denne Sag.

Efter mit Skøn kan man ikke baade og; man kan yde Medlemmer af et Udvalg Honorarer for deres Arbejde i den Tid, de sidder i det Udvalg; men naar der bliver nedsat et Udvalg til at udføre et sideløbende Arbejde, maa det andet høre op, og navnlig maa det høre op, naar der, som det nævnes, skal ydes et rundt Vederlag for det andet Udvalgs Arbejde. Jeg maa hævde, for at heller ikke det skal misforstaas, at jeg har al Respekt baade for vedkommende Departementschef og for de Medlemmer, der har været dels fra Ministeriet og dels fra Bankspektoratet, og for det Arbejde, de har ydet; men der maa dog være et vist Forhold mellem det Arbejde, der udføres, og det Honorar, der ydes, og navnlig

maa den Maade, hvorpaa Honoraret her er ydet, karakteriseres som uheldig.

Jeg vil altsaa gentage, at jeg har sagt dels i Finansudvalget, dels i mit Parti, og det vil jeg ogsaa hævde her, at man skal ikke være smaalig, men man skal efter mit Skøn ikke udbetale Honorarer til Mænd for det samme Arbejde i to Udvalg, der sidder samtidig.

Hauge: Jeg giver det ærede Medlem Hr. Pitzner Ret i den Betragtning, han har givet Udtryk for overfor denne Sag, at man skal ikke være smaalig. Jeg kan fuldt ud tiltræde denne Udtalelse i det foreliggende Tilfælde; der var ingen Grund til at være smaalig overfor de Embedsmænd, der blev kaldt til at udføre det Arbejde, her er Tale om. Men dermed er ikke sagt, at man ikke skal holde Gratialer og Honorarer indenfor Rimelighedens Grænser; og saaledes har jeg ogsaa forstaaet det ærede Medlem, at han var af den Mening, at i det foreliggende Tilfælde er man gaaet ud over det, som er det rimelige.

Det er kun, hvad jeg har givet Udtryk for. Jeg har sagt, og jeg fastholder det — trods Udtalelser fra anden Side om, at det modsatte burde have været Tilfældet overfor Embedsmandsudvalget — at der ikke med afgørende Vægt kunde gøres Indvending imod, at man fastsatte Embedsmandsudvalgets Honorarer i Lighed med Bankraadsmedlemmernes. Det, der kan strides om, er, hvorvidt de Medlemmer, der valgte til det første Udvalg, var de rigtige eller ikke; men det er jo en Sag fuldstændig for sig selv. Derimod kan man med Føje gøre Indvendinger imod Honorarerne til Tomandsudvalget, fordi de er udbetalt paa en Tid, da de paagældende ogsaa har faaet Betaling for Arbejde i Embedsmandsudvalget, oven i Købet efter en Skala, som den daværende Handelsminister havde sagt skulde være enslydende med den, der gjaldt for Bankraadsmedlemmerne. Men han fulgte jo ikke sin egen Skala, da Talen var om Tomandsudvalget; dér gik den daværende Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Slebsager, til en rund Sum af 10 000 Kr., endogsaa for et Arbejde, der blev udført i Løbet af ca. et halvt Aar.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til de Udtalelser, den højtærede nuværende Handelsminister fremsatte; jeg tror, man skulde forstaa dem saaledes, at han efter Omstændighederne maatte sige det, som her er sagt. Om Pligten til at sige det er følt mere eller mindre tung, er en Sag for sig. Jeg tror ikke, at den højtærede Mi-